

- p. Til en Jernbane fra Masned Sund Station til Masnedø tilligemed en Havn sammesteds og en Dampfærgeforsbindelse imellem denne Havn og Dreghoved i Genhold til Lov af 23de April 1881 1ste Bidrag 400,000 Kr.

De følgende Litra rettes herefter.

Herefter udgaa i § 28 i Fortegnelsen over Lovforslagene Nr. 8 og 9 og i Fortegnelsen over de eventuelle Bevillinger Nr. 8 og 9.

Formanden: I det vi nu gaa til denne 2den Behandling af Finantsloven, holde vi os som sædvanlig først til Udgiftsjiden. Jeg sætter som sædvanlig Paragraferne enten hver for sig eller flere under Et under Forhandling, saaledes at det staar ærede Medlemmer frit for, selv om der ikke er stillet Ændringsforslag til det paagjældende Punkt, dog at tage Ordet med Hensyn til Paragrafens Indhold.

Under Forhandling og Afstemning komme først §§ 12—16 inklusive, altsaa Paragraferne om Bevillingerne til Hs. Maj. Kongens Civilliste, det kongelige Huses Appanager, Udgifter ved Rigsdagen, til Statsraadet og til Forrentning af og Omkostninger ved Statsgjælden. Forhandlingen er aabnet.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets Paragrafer 12, 13, 14, 15 og 16 (se Tillæg C. Spalte 417) anfaas vedtagne uden Afstemning.

Formanden: Vi gaa dernæst til § 24, som vedrører Finantsministeriet og den Finantsministeriet vedrørende Del af § 26 med tilhørende Ændringsforslag. Det er Dyrtidsspørgsmaalet, som her foreligger. Naar Ændringsforslaget Nr. 61 til § 26 vedtages, betragter jeg samtlige enkelte Ændringsforslag om Dyrtidstillæget som vedtagne, da de ere en simpel Udførelse af den i Forslaget Nr. 61 indeholdte almindelige Bestemmelse. Forhandlingen om dette Afsnit er aabnet.

Finantsministeren (Estrup): Som det allerede er bemærket af den høitærede Formand, er hele den store Række af Ændringsforslag, der ere stillede af Finantsministeren, i Virkeligheden kun eet Ændringsforslag, der jo gaar ud paa, at der for Finantsaaret 1881—82 skal tilstaaes Statens Embeds- og Bestillingsmænd et Dyrtidstillæg af samme Størrelse som det, der blev udbudet i de 3 Finantsaar 1876—79. Hvad Udfattelsen af Ændringsforslaget angaar, skal jeg kun bemærke, at den er fuldt overensstemmende med de allerede fra tidligere Tid vel bekendte Udfattelser, kun med en Ændring, som hidrører fra,

at nogle Embedslønninger ere blevne forandrede efter den Tid. Som det høie Thing bekendt, blev der ogsaa i Finantsaaret 1879—80 udbudet et Dyrtidstillæg til Embedsmændene, men som ikke naaede op til den samme Størrelse som Dyrtidstillæget i de 3 foregaaende Aar. Grunden dertil var jo for Nogle Bedkommende den, at man ikke ansaa Dyrtidens Tryk for at være saa stærkt, men for Andres Bedkommende var det jo ligesom, fordi man ikke mere erkjendte, at der var nogen Dyrtid tilstede, saaledes at Bevillingen, ialtsald for endel af Repræsentationens Bedkommende, mere blev givet som en Erstatning for, at Dyrtidstillæget først saa sent var ydet, og navnlig for, at der ikke var ydet noget Dyrtidstillæg i et af de dyreste Aar, 1874—75. Det blev givet mere som en Efterbetaling, end det blev givet i Erkjendelse af, at der endnu i Finantsaaret 1879—80 var Dyrtid tilstede. Denne Betragtning af Dyrtidstillæget for 1879—80 fik jo ogsaa sit Udtryk i selve Udfattelsen af Dyrtidstillæget, idet de Embeds- og Bestillingsmænd, der bleve ansatte i Aarets Løb, bleve udelukkede fra Dyrtidstillæget, saa at det altsaa havde en afbøende Karakter. Det har forekommet Regjeringen, at det nu, da Dyrtiden, ialtsald efter Regjeringens Udfattelse, er indtraadt paany i ligesaa stort Omfang som i Aarene 1876—79, vilde være rigtigt at tilstaa Statens Embeds- og Bestillingsmænd et ligesaa stort Dyrtidstillæg som det, der blev ydet dem i de dyreste Aar. Jeg skal endnu kun minde om, at der jo ikke paa Finantslovsforslaget for Aaret 1880—81 var begjæret noget Dyrtidstillæg, og at Grunden dertil var den, at man ikke turde gaa ud fra, at Repræsentationen i Genhold til de Forhandlinger, som havde fundet Sted i den foregaaende Samling, vilde erkjende, at der mere var en Dyrtidstand tilstede. Dertil kom for Regjeringens Bedkommende, at der i Samlingen vilde komme til at foreligge til Afgjørelse Spørgsmaalet om Fastfattelse af nye Lønninger for den langt overveieende Del af Embedsmændene. Først da det viste sig, at disse Forslag om Fastfattelsen af nye Lønninger ikke havde Udgift til at bringes tilende i Samlingen, blev det af Regjeringen foreslaaet at give et midlertidigt Lønningstillæg istedetfor de endelige Lønningsslove. At det ikke lykkes at opnaa samstemmende Vedtagelse af begge Rigsdagens Afdelinger om Uelsen af et